

baner. Indholdet af disse Andragender skal jeg ikke her referere, men kun kort meddele, at de vedkommendes Ønsker gaa ud paa at maatte komme med ind under den Statsbaneauditør, som Lovforslaget vil ansætte, med andre Ord, at ogsaa Tjenestepersonalet ved Privatbanerne kunde nyde Gavn af Statsbanernes Auditør ved Undersøgelse af Tjenestesager vedrørende deres Forhold. Det er dette, som har voldt Udvalget saa mange Vanskeligheder. I Udvalget er man kommen til det Resultat, at Ministeren for offentlige Arbejder ikke kan paalægge Privatbanernes Bestyrelser at benytte Statsbanernes Auditør ved Stridigheder mellem Bestyrelserne og vedkommende Funktionærer. Det har Ministeren ingen Ret til, og alene at give denne Ret, hvor Privatbanernes Bestyrelse anmodede om Auditørens Assistance, vilde dog efter Udvalgets Skøn være et tarveligt Resultat for Funktionærerne. Derfor har Udvalget ikke kunnet tage Stilling dertil, men maa henstille til den højtærede Minister at tage Sagen under saa velvillig Overvejelse som muligt og lade Auditøren træde til i saadanne Tilfælde, hvor Ministeren finder, at der kunde være Grund dertil, og hvis Ministeren her i Salen kunde udtale noget i den Retning, er der Mulighed for, at man fra den Side, hvor der stilles stærke Krav, vilde renoncere paa at stille yderligere Krav.

Indtil jeg har hørt den højtærede Minister, skal jeg ikke udtale mig videre om den Sag, men skal kun igen anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget med de af det samlede Udvalg stillede Ændringsforslag under Nr. 1 og 2.

Ministeren for offentlige Arbejder

(*Thomas Larsen*): Jeg takker Udvalget for den enstemmige Tilslutning, Lovforslaget har faaet, idet det jo er tiltraadt af hele Udvalget. Det glæder mig selvfølgelig meget, fordi denne Sag, saaledes som jeg ogsaa udtalte ved Sagens første Behandling, efter min Opfattelse har ikke ringe Betydning, en større Betydning, end man skulde mene efter Lovforslagets forholdsvis ringe Omfang. Lovforslagets Indhold er tværtimod meget vidtrækkende. Ogsaa Udvalget anser Sagen for at være af meget stor Betydning, og den ærede Ordfører har jo Ret i, at det har voldt adskillig Vanskelighed at komme til Enighed. Saa meget mere glæder det mig, at det er lykkedes, og at Udvalget har tiltraadt Lovforslaget i fuld Enighed, om end der er stillet et Par Ændringsforslag, som dog ikke ere af indgribende Betydning.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 angaaende Auditørens Løn havde jeg foretrukket, at Udvalget havde tiltraadt Lovforslaget i min Affattelse. Dette har jeg ogsaa gjort Rede for i det Samraad, jeg har haft med Udvalget. Udvalget har imidlertid sat Pris paa, at det blev udtrykkelig slaaet fast i selve Lovforslaget, hvor stor Auditørens Løn skulde være. I og for sig har det selvfølgelig mindre Betydning. Jeg kunde for saa vidt have mindre imod det, men der er fremkommet det Forhold, at man i Virkeligheden har reduceret Auditørens Løn noget, saa den ikke bliver slet saa høj som efter mit Lovforslag. Det kan jeg selvfølgelig kun beklage, navnlig under Hensyn til, at det er godtgjort, at Auditørens Tid er i meget høj Grad optagen, og at hans Arbejdsevne er spændt til det yderste. Da det imidlertid har været et almindeligt Ønske fra Udvalgets Side, har jeg af Hensyn til Forslagets Fremme ikke villet modsætte mig dette Ændringsforslag. Ændringsforslaget Nr. 2 er jo en Følge af Nr. 1, og det kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod. Kun forekommer det mig, at der maaske kunde være Grund til inden tredje Behandling at overveje, om ikke disse to Ændringsforslag rent sproglig set kunde arbejdes sammen paa en noget bedre Maade.

Ændringsforslaget Nr. 3 angives som stillet af et enkelt Medlem, men efter hvad den ærede Ordfører nu har sagt, er det i Virkeligheden stillet af et større Mindretal. Jeg kan ikke gaa ind paa det. Det gaar ud paa, at forinden Instruksen for Auditørens Virksomhed affattes, skal den indsendes til nærmere Forhandling med Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg. Det kan jeg ikke modtage, fordi det vil være ganske urimeligt at gøre det. Organisationerne have ikke det allermindste med Auditørens Instruks at gøre. Han staar direkte under Ministeriet og ikke under Statsbanernes Administration. Det er netop det heldige ved den her skabte Ordning. Han staar ganske frit. Men hvis man vil sende Forslaget til Instruksen til Behandling af Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg og lade dem være medvirkende ved dens Affattelse, vil det være i stærk Kontrast med, at Auditøren skal staa saa uafhængig som i det hele taget muligt.

Med Hensyn til de forskellige Spørgsmaal, som den ærede Ordfører var inde paa, og som have været til Forhandling i Udvalget, selv om de ikke have faaet Ud-